

Dansk Folkeparti gerne være med til at prioritere, og derfor vil vi jo også komme til alle de forhandlinger, vi bliver indbudt til på alle områder.

Jeg håber, at alle partier i Folketinget vil være med til at sætte det her højt på dagsordenen også i fremtiden og ikke kun være passive.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

Udgangspunktet for Europa-Kommissionens grønne bog fra 1996 om fremtidens støjpolicy var, at flere og flere mennesker i dag er plaget af støj, bl.a. fra transportmidler og maskiner. Selv om teknologien har givet os mere støjsvage personbiler, lastbiler og fly, er det samlede støjniveau steget, bl.a. på grund af mere intens trafik.

Alene for os her i Danmark vurderes det, at omkring 700.000 boliger er belastede af støj fra vejtrafikken, som ligger over den danske vejledende grænseværdi, dvs. over 55 dB, heraf er ca. 150.000 boliger stærkt støjbelastede, dvs. hvor støjen er over 65 dB. Det er alt, alt for mange.

I Det Konservative Folkeparti er vi glade for, at EU i de senere år har sat fokus på støjgenerne. Ifølge Kommissionens oplysninger bliver mennesker mere irritable og kan få søvnproblemer eller i værste fald hjerte- og kredsløbsforstyrrelser af for høje støjniveauer. Verdenssundhedsorganisationen, WHO, taler desuden om forringede indlæringssevner hos støjbelastede mennesker.

Vi er da også enige i den betragtning, at efter som kilden til støjproblemer i langt de fleste tilfælde findes lokalt, skal foranstaltninger til at modvirke støjproblemer i al væsentlighed træffes nationalt i medlemsstaterne, sådan som der lægges op til i det EF-direktiv, der blev vedtaget i 2002.

Vi får således i vidt muligt omfang selv mulighed for at tilrettelægge den indsats og de konkrete tiltag, der skal gælde her i Danmark. Til gengæld er vi så forpligtet til at skabe overblik over støjpåvirkningerne gennem udarbejdelse af støjkort og støjhandlingsplaner efter ensartede standarder og metoder.

Vi kan fuldt ud støtte, at man på denne måde vil kunne sammenligne støjproblemer og deres udvikling over tid, ikke bare fra forskellige lokaliteter her i landet, men over hele EU. Det er endvidere tilfredsstillende for os, at der bliver sat fokus på støjproblemerne der, hvor behovet

er størst, nemlig i de større byområder og ved de færdselsårer, der har den tætteste trafik.

I Det Konservative Folkeparti er vi således tilfredse med den balance, der er skabt mellem på den ene side EU-reglerne og på den anden side vores muligheder for at finde frem til de løsninger, der egner sig bedst for os i Danmark.

Der er dog grund til at være opmærksom på debatten om indførelse af konkrete EU-grænseværdier for støj fra forskellige transportmidler og maskiner, noget, som også Kommissionen omtalte i 1996-grønbogen.

Fra konservativ side vil vi følge udviklingen nøje, men også kritisk. Vi vil fortsat koncentrere os om at opnå de bedst mulige løsninger for at få gjort noget ved et stigende og efter vores opfattelse uacceptabelt støjproblem for en stor gruppe mennesker. Det her fremsatte lovforslag kan vi derfor give vores fulde støtte.

Morten Homann (SF):

I SF er vi meget optaget af at få løst det problem, der ligger i, at der er mere end 1 million mennesker i Danmark, som er belastede af støj i en eller anden grad, at der er flere hundrede tusinde boliger, som er voldsomt belastede af støj, og at der, hvis vi skal løse det her problem, bliver nødt til at blive sat handling på bordet øjeblikkeligt – ikke bare kortlægning, men altså også handling – for at få nedbragt de støjgener, der er.

Det er i det lys, man skal se det beslutningsforslag, som SF har fremsat, om at lave en decideret strategi, en decideret handlingsplan, som også indeholder konkrete initiativer til at nedbringe støjen. Det lovforslag, som ligger her, er jo en svag afslutning af det, der er behov for for at løse problemet.

For det første drejer det sig alene om en kortlægning af støjproblemet. Der er ikke nogen rigtige initiativer til faktisk at nedbringe støjen for så meget som en eneste bolig, og der er ingen pligt til at handle, uanset hvad kortlægningen måtte vise. Det er jo handlingen, der betyder noget, hvis folk skal have en hverdag, hvor de ikke er så plagede af støj som i dag, og derfor er forslaget i den forstand helt utilstrækkeligt.

Kl. 15.25

For det andet har jeg også hæftet mig ved, at selve forslaget følger den slagte tidsplan fra direktivet, og som sådan er det en ekstremt uambitiøs tidsplan. Vi snakker om en tidsplan, som rækker 3-4 år ud i fremtiden for hovedstadsområdet, og for de tre øvrige store byer i Danmark er det frem til 2012. Så vi skal 8-9 år ud i fremti-